

Folketingets Sundhedsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har d. 18. november 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 327 (alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares endeligt af social- og ældreministeren. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ellen Trane Nørby (V).

Doknr.
400387

Dato
19-03-2021

Spørgsmål nr. 328:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke regler der gælder for ikke-offentlige leverandører af hjemmepleje og praktisk hjælps kompensation for covid-19 relaterede merudgifter?”

Svar:

Jeg kan indledningsvist henvise til mine svar på SUU alm. del – spørgsmål 327 og 332 samt notatet om kommuners kompensation af covid-19 relaterede merudgifter, som er vedlagt disse besvarelser.

Notatet, der er udarbejdet af det tidligere Social- og Indenrigsministerium på baggrund af bidrag fra Finansministeriet, Børne- og Undervisningsministeriet og det tidligere Sundheds- og Ældreministerium, beskriver i afsnit 3 rammerne for statens kompensation til kommunerne for covid-19 relaterede merudgifter. I notatets afsnit 4 og 5 beskrives reglerne vedrørende det offentliges adgang til at kompensere private aktører for covid-19 relaterede merudgifter. Her gennemgås bl.a. reglerne vedrørende sociale tilbud og kommunalfuldmagtsreglerne samt reglerne vedrørende personlig pleje og praktisk hjælp og madservice samt private plejehjem (fripnejeboliger).

Som det fremgår af notatet om kommuners kompensation af covid-19 relaterede merudgifter, så er kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 83 forpligtet til at tilbyde personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet samt madservice. Tilbuddene gives til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver.

Efter servicelovens § 91 er kommunalbestyrelsen forpligtet til at skabe grundlag for, at modtagere af hjælp efter § 83 kan vælge mellem to eller flere leverandører af hjælpen, hvoraf den ene leverandør kan være kommunal.

For at opfylde denne forpligtelse, skal kommunalbestyrelsen som minimum enten 1) indgå kontrakt med to eller flere leverandører, jf. § 91, stk. 2, nr. 1, i serviceloven, eller 2) tilbyde modtagerne af hjælpen et fritvalgsbevis, som giver

borgeren, der er visiteret til hjælp efter § 83, adgang til, at de selv indgår aftale med en cvr-registreret virksomhed om hjælpens udførelse, jf. § 91, stk. 2, nr. 2, i serviceloven.

Fastsættelse af afregningspriser til leverandører af personlig og praktisk hjælp og madservice hænger sammen med, hvilken kontraktform kommunalbestyrelsen har valgt at anvende, herunder om der eksempelvis er tale om udbudsordning eller en godkendelsesordning.

Det fremgår af servicelovens § 83, stk. 5, at hjælpen løbende skal tilpasses modtagerens behov. Forpligtelsen gælder for både kommunale og private leverandører af hjælpen. I forhold til private leverandører er det således fastsat i § 1 i den såkaldte frit valg-bekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 344 af 26. marts 2013), at kommunalbestyrelsen skal stille krav om, at en leverandør, som kommunalbestyrelsen har indgået kontrakt med, eller som borgeren har antaget via et fritvalgsbevis, skal informere myndigheden om ændringer i modtagerens behov for hjælp.

Der er ikke i lovgivningen fastsat regler om, hvor ofte hjælpen skal revurderes. Ved tildeling af personlig og praktisk hjælp skal kommunalbestyrelsen på grundlag af en konkret vurdering tage stilling til, hvornår hjælpen – set i relation til (for)målet med hjælpen – skal vurderes igen. Hjælpen skal, jf. § 83, stk. 5, 2. pkt., løbende justeres efter det aktuelle behov.

Ved ændringer i modtagerens behov eller det generelle serviceniveau skal der ske en re-visitation af modtageren. Det personale, der udfører hjælpen, skal derfor indberette både bedring og forværring i modtagerens funktionsevne, således at hjælpen kan justeres efter det aktuelle behov. Dette gælder alle leverandører.

Der er hverken i forbindelse med udarbejdelse af serviceloven § 83, stk. 5, 2. pkt. eller tilhørende vejledninger på området taget højde for en situation med covid-19. Det er Social- og Ældreministeriets opfattelse, at ændringer i borgerens behov som følge af situationen omkring covid-19 omfattes af servicelovens § 83, stk. 5, 2. pkt. Dette er begrundet i, at hjælp efter § 83 tildeles ud fra en konkret og individuel vurdering af den enkeltes aktuelle behov for hjælp. Det afgørende er således behovet for hjælp – ikke hvad der forårsager behovet. Tilsvarende gælder i forhold til tilpasning af hjælpen, når der sker ændringer i borgerens behov.

Det er Social- og Ældreministeriets opfattelse, at covid-19 kan have som konsekvens, at hjælpen i medfør af servicelovens § 83, stk. 5, skal tilpasses for at undgå covid-19 smitte, og at der som følge heraf kan være behov for håndsprit, mundbind, ekstra rengøring og omlægning af arbejdsgange mv. for at kunne varetage opgaven sundhedsmæssigt forsvarligt i forhold til borgerens aktuelle behov.

Det er endvidere ministeriets opfattelse, at det er en konsekvens af den ovenfor beskrevne tilpasning af ydelsen grundet covid-19-situationen, at kommunen kan dække de nævnte covid-19 relaterede merudgifter, som den private leverandør har i forbindelse med at levere den aftalte og tilpassede ydelse. Det gælder, uanset om det er fastsat i kontrakten, at kommunen kan eller skal betale for tilpasning af ydelsen efter § 83, stk. 5.

Det er en forudsætning, at den private leverandør i relevant omfang kan dokumentere, at merudgifterne er nødvendige for at kunne levere den aftalte

og tilpassede ydelse. Hvis sådan dokumentation foreligger, kan kommunen kompensere leverandøren både bagudrettet og fremadrettet.

Det følger af ovenstående, at såfremt der er behov for, at hjælpen – for at imødekomme modtagerens behov – tilpasses fx pga. en situation med covid-19, vil der være mulighed for, at kommunerne gennemgår deres aftaler med de private leverandører og vurderer, hvornår der bør aftales en passende kompensation herfor med de private leverandører.

Som også nævnt i besvarelsen af SUU alm. del – spørgsmål 332, er det forudsat, at kommunerne går i dialog med de private institutioner omkring covid-19 relaterede udgifter og i dialogen finder et niveau for kompensation til de private, som er i balance med den fornødne dokumentation og merudgiftsniveauet i kommunen i øvrigt.

Med venlig hilsen
Astrid Krag

Bilag:

- 1 - SUU alm. del – svar på spørgsmål 327.
- 2 - SUU alm. del – svar på spørgsmål 332.